

09/04/2019

## “Από την δουλεία της φθοράς, στην ελευθερία του Θεού”

[Πατριαρχία / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)



Για τις σύγχρονες προκλήσεις της ανομίας μίλησε ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων, κ.κ. Θεόφιλος κατά τον εορτασμό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, προσθέτοντας ότι το γεγονός αυτό, ευαγγελίζεται την ελευθερία από την δουλεία της φθοράς, στην ελευθερία της δόξας του Θεού.



## **Η ανακοίνωση του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων**

Την Κυριακήν, 25ην Μαρτίου / 7ην Ἀπριλίου 2019, Δ' Κυριακήν τῶν Νηστειῶν συμφώνως πρὸς τὸν κινητὸν κύκλον τῶν ἑορτῶν τοῦ Τριωδίου, ἔωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, συμφώνως πρὸς τὸν ἀκίνητον κύκλον τῶν ἑορτῶν εἰς τό βιβλίον τῶν Μηναίων.

Ἡ ἑορτὴ αὕτη ἔωρτάσθη εἰς τὸν τόπον, εἰς τὸν ὁποῖον ἔλαβε χώραν τὸ γεγονός τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἦτοι εἰς τὴν πόλιν Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας. Εἰς τὴν πόλιν ταύτην, συμφώνως πρὸς τὸν Εὐαγγελιστὴν Λουκᾶν, (Λουκ. 1,26-37) ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριήλ ἐπεσκέφθη τὴν ἀγνὴν κόρην Μαριάμ, προσεφώνησεν αὐτὴν διὰ τοῦ «Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ» καὶ ἀνήγγειλεν εἰς αὐτὴν ὅτι «Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται αὐτῇ καὶ δύναμις Θεοῦ ἐπισκιάσει αὐτὴν καὶ θά γεννήσῃ κατὰ σάρκα τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ. Ὁ λόγος τοῦ ἀγγέλου ἐγένετο πρᾶξις, γεγονός, ὅτε ἡ Μαριάμ εἶπε «ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου γένοιτό μοι κατὰ τό ρῆμά σου», τότε, ὡς λέγεται εἰς τὸν «Ἀκάθιστον Ὑμνον», «σύν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ ὁ Κύριος ἐσωματώθη», ὁ «Λόγος σὰρξ ἐγένετο» καὶ ἡ Μαριάμ ὡς σκεῦος τῆς ἐκλογῆς τοῦ Θεοῦ ἀνεδείχθη ἡ Θεοτόκος.

Τὸ ὑπερφυσικὸν γεγονός τοῦτο τῆς Οἰκονομίας τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἔωρτάσθη εἰς τὸν τόπον, ἔνθα ἔλαβε χώραν εἰς τὴν Ναζαρέτ,

κατά τήν ὡς ἄνω ἡμέραν διά πανηγυρικῆς Θείας Λειτουργίας, τελεσθείσης εἰς τόν ἱστορικόΝ Ναόν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου τοῦ Πατριαρχείου εἰς Ναζαρέτ.

Τῆς θείας Λειτουργίας προεξῆξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Θαβωρίου κ. Μεθοδίου καί Ἁγιοταφίτων Ἱερομονάχων, ὧν πρῶτος ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Ἱερώνυμος καί πολλῶν ἱερέων Ἀραβοφώνων τῆς περιοχῆς τῆς Γαλιλαίας καί Ἄνω Γαλιλαίας καί κληρικῶν παρεπιδημούντων ἐξ ἄλλων Ἐκκλησιῶν, τοῦ Ἀρχιδιακόνου Μάρκου καί ἄλλων διακόνων, ψαλλούσης τῆς χορωδίας τῆς ἐνορίας τοῦ Προσκυνηματος τῆς Ναζαρέτ, παρουσία τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Χρήστου Σοφιανοπούλου καί προσευχομένου πανδήμου ἐκκλησιάσματος ἐξ ἐντοπίων τῆς Ναζαρέτ καί τῶν περιχώρων καί προσκυνητῶν ἐκ διαφόρων Ὁρθοδόξων χωρῶν.

Εἰς τό ἐκκλησίασμα τοῦτο ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἔχοντα ὡς ἔπεται ἑλληνιστί:

«Καί ἐλθὼν ὁ ἄγγελος Γαβριήλ εἰς πόλιν Ναζαρέτ, λέγει τῇ Παρθένω Μαρίᾳ· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Ἡ δέ εἶπε: Καί πῶς ἔσται μοι τοῦτο, ὁ δέ ἔφη· Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπί σε καί δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι. Καί εἶπεν· ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατά τό ρῆμά σου, (Λουκ. 1, 25-28).

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Σήμερον ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ τῆς ἀγιογραφικῆς [βιβλικῆς] πόλεως Ναζαρέτ, ἵνα εὐχαριστιακῶς καί δοξολογικῶς ἐορτάσωμεν τήν ἐορτήν τῆς ἄκρας φιλανθρωπίας τοῦ Θεοῦ, δηλονότι τόν Εὐαγγελισμόν τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας.

Τό γεγονός τοῦτο προκατήγγειλεν ὁ μεγαλοφωνώτατος Ἡσαΐας λέγων: «Καί δώσει Κύριος αὐτός σημεῖον· ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καί τέξεται υἱόν καί καλέσεις τό ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ», (Ἡσ. 7,14). Διό καί ὁ ψαλμωδός ἀναφωνεῖ: «καί ἄσατε τῷ Κυρίῳ· εὐλογήσατε τό ὄνομα αὐτοῦ, εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τό σωτήριον αὐτοῦ», (Ψαλμ. 95,2).

Ἡ ἐν ἀπορίᾳ καί ἐκστάσει ἀπάντησις τῆς Παρθένου Μαρίας τῷ ἀγγέλῳ Γαβριήλ: «Καί πῶς ἔσται μοι τοῦτο» ἀποτελεῖ ἀπορίαν πάσης ἀνθρωπίνης λογικῆς διανοίας.

Καί τοῦτο, διότι τό ὑπέρ λόγον καί ἔννοιαν μυστήριον τῆς βουλῆς τοῦ Θεοῦ κατανοεῖται μόνον διά τῆς πίστεως εἰς τό ἄρρητον σχέδιον τῆς οἰκονομίας τοῦ ἀποκεκρυμμένου μυστηρίου ἀπό τῶν αἰώνων ἐν τῷ Θεῷ, τῷ τά πάντα κτίσαντι διά Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς καί ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις διά τῆς Ἐκκλησίας ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ Θεοῦ», (Ἐφεσ. 3, 9-10), ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος.

Μέ ἄλλα λόγια, ἐν τῷ εὐλογημένῳ καί κεχαριτωμένῳ προσώπῳ τῆς Παρθένου Μαρίας ἐπληρώθη τό σωτηριῶδες σχέδιον τοῦ Θεοῦ ὑπέρ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, τό ὁποῖον ἐτέλει ὑπό τήν δουλείαν τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, δηλονότι τῆς ἀμαρτίας. «Ὅτε δέ ἦλθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου», λέγει ὁ μέγας Παῦλος, «ἐξαπέστειλεν ὁ Θεός τόν υἱόν Αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπό νόμον, ἵνα τούς ὑπό νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τήν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν», (Γαλ. 4, 4-5).

Ἐρμηνεύων τούς λόγους τούτους ὁ Οἰκουμένιος λέγει· «Οὐκ εἶπε διά γυναικός... ἀλλά ἐκ γυναικός, δεικνύς ἐκ τῆς οὐσίας αὐτῆς εἰληφότα τό σῶμα τοῦ Κυρίου καί καρπόν ὄντα τῆς κοιλίας αὐτῆς. Ὁ δέ Εὐσέβιος Ἐμέσης λέγει· «Ἐπειδή γυνή προεξένησεν ἀμαρτίαν, ἐκ γυναικός ὁ σῶζων». «Χαῖρε δι' ἧς ἡ χαρά ἐκλάμψει, χαῖρε δι' ἧς ἡ ἀρά ἐκλείψει», ἀναφωνεῖ ὁ συντάκτης τοῦ ὕμνου εἰς τόν Εὐαγγελισμόν τῆς Θεοτόκου. «Χαῖρε εὐλογημένη, ἡ τήν σφραγίδα μόνη φυλάξασα, ἐν μήτρᾳ δεξαμένη, τόν πρό αἰώνων Λόγον καί Κύριον, ἵνα ἐκ πλάνης σῶσῃ ὡς Θεός τό γένος τῶν ἀνθρώπων».

Ὁ χαιρετισμός, «Χαῖρε κεχαριτωμένη» τοῦ ἀγγέλου Γαβριήλ πρός τήν Παρθένον Μαρίαν ἀφορᾷ εἰς δύο τινά. Πρῶτον, εἰς τό γεγονός, ὅτι διά τῆς ἀσωμάτου φωνῆς τοῦ ἀγγέλου, δηλονότι τῆς ἐπελεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος καί τῆς ἐπισκιάσεως τῆς δυνάμεως τοῦ Ὑψίστου ἐπ' αὐτήν, ἡ Παρθένος Μαρία κατέστη δοχεῖον τῆς θείας Χάριτος. Ἡ δέ θεία χάρις ἀπήλλαξεν αὐτήν πάσης ἀμαρτίας καί τοιουτοτρόπως ἐνεσωματώθη ἐν αὐτῇ κατά τρόπον ὑποστατικόν ὁ Θεός Λόγος, ὁ Χριστός καί ἡ φύσις τῶν βροτῶν, δηλαδή τῶν ἀνθρώπων, ὑπέστη τήν ἀνάκρασιν τῆς Θεότητος.

Δεύτερον, τό «Χαῖρε» τοῦ ἀγγέλου ἀφορᾷ εἰς τό γεγονός, ὅτι ἐξέλαμψεν ἐν τῷ κόσμῳ ἡ χαρά τῆς σωτηρίας. Καί τοῦτο διότι ἐξέλιπεν ἡ ἀρά, ἦτοι ἡ κατάρα καί ἡ πλάνη, ἡ ὁποία ἐδέσμευε μέ τά δεσμά τῆς φθορᾶς καί τοῦ θανάτου τῆς ἀμαρτίας τόν Προπάτορα Ἄδᾶμ καί τήν Προμήτορα Εὐάν, ὡς τοῦτο διατυπώνει ὁ ὕμνογράφος Ἰωσήφ λέγων: «Χαῖρε Θεοτόκε χαρᾶς δοχεῖον, δι' ἧς τῆς Προμήτορος ἀρά λυθήσεται» καί «Ἄδᾶμ ἐπανόρθωσις, χαῖρε Παρθένε Θεόνυμφε, τοῦ Ἄδου ἡ νέκρωσις».

Σήμερα, αγαπητοί μου αδελφοί, ή άγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία εὐαγγελίζεται ἐν τῷ προσώπῳ τῆς Θεοτόκου Μαρίας τήν ἀνάπλασιν τοῦ σύμπαντος κόσμου, δηλονότι τήν ἀποκάλυψιν τοῦ φωτός τοῦ ἀληθινοῦ καί ἐνυποστάτου, ὡς λέγει ἡ Ἁγία Γραφή· «Ὁ λαός ὁ καθημένος ἐν σκότει εἶδε φῶς μέγα, καί τῆς καθημένοις ἐν χώρα καί σκιᾷ θανάτου φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς», (Ἡσαΐας, 9,2 / Ματθ. 4, 16). Περί τούτου μαρτυροῦν οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι καί Εὐαγγελισταί, οὐχί μέ φιλοσοφικάς ἐπινοίας καί μεταφυσικάς κατηγορίας/ διαβεβαιώσεις, ἀλλά μέ τόν ἄκτιστον φωτισμόν τῆς ἐνεργείας τοῦ ἁγίου Πνεύματος: «Οὐ γάρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τήν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καί παρουσίαν, ἀλλ ἐπόπται γεννηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος», (Β΄ Πέτρ. 1,16), λέγει ὁ Ἀπόστολος Πέτρος. Ὁ δέ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης λέγει: «Ὁ ἐωράκαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὃ ἐθεασάμεθα καί αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν, ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν, ἵνα καί ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ' ἡμῶν», (Α΄ Ἰωάν. 1, 1-3).

Ἰδού διά τί ὁ ὑμνωδός βοᾷ καί λέγει: «Εὐφραινέσθω ἡ κτίσις καί χορευέτω ἡ φύσις, ὅτι σήμερον τό ἀπ' αἰῶνος μυστήριον ἀνακαλύπτεται καί ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, Υἱός τοῦ ἀνθρώπου γίνεται. Ὁ Θεός γίνεται ἄνθρωπος, ἵνα τόν Ἀδάμ Θεόν ἀπεργάσῃται».

Τοῦτο τό ἀπ' αἰῶνος ἀνακαλυφθέν μυστήριον τῆ Θεοτόκῳ καί ἀειπαρθένῳ Μαρίας καί συμπάσῃ τῇ κτίσει, καταγγέλλει καί διακονεῖ λατρευτικῶς καί λειτουργικῶς, ἀλλά καί θυσιαστικῶς μέχρις αἵματος, «τό κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ», ἡ τῶν Ἱεροσολύμων Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν καί δῆ τό πρωτογενές μοναχικόν Χριστιανικόν τάγμα τῶν Σπουδαίων, τοὔτέστιν τό τάγμα τῆς Ἀγιοταφικῆς Ἀδελφότητος.

Αἱ σύγχρονοι ἡμῖν προκλήσεις τῆς ἀνομίας καί τῆς ἀποστασίας ἐν τῷ κόσμῳ ἐπιβεβαιοῦν τό ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ κήρυγμα τοῦ θείου Παύλου λέγοντος: «ὅτι καί αὐτή ἡ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπό τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τήν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ. Οἶδαμεν γάρ ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις συστενάζει καί συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν», (Ρωμ. 8, 21-22).

Τήν ἐλευθερίαν, τήν ἀπό τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τήν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, εὐαγγελίζεται σήμερον καί ἡμῖν ὁ Εὐαγγελισμός τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας. Διό καί μετά τοῦ Ἀγγέλου Γαβριήλ εἶπωμεν τῇ Παρθένῳ Μαρίας: «Χαῖρε Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετά σοῦ, εὐλογημένη σύ ἐν γυναιξίν», (Λουκ. 1, 28), τούς πόθῳ σέ τιμῶντας πρέσβευε τῷ Υἱῷ καί Θεῷ δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καί τῇ περιοχῇ ἡμῶν, τήν εἰρήνην καί τό μέγα ἔλεος. Ἀμήν, ἔτη πολλά καί εὐλογημένον Πάσχα.

Ἀπολυθείσης τῆς θείας Λειτουργίας, παρετέθη ἑόρτιος τράπεζα εἰς τὴν Πατριαρχικὴν Συνοδείαν καὶ πολλοὺς ἄλλους ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν προσεφώνησεν ὁ Μακαριώτατος διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

«Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν».

Ἱερώτατε Μητροπολίτα Ναζαρέτ κ. Κυριακέ,

Σεβαστοὶ Πατέρες καὶ ἀδελφοί,

Μέλη ἐκλεκτά τῆς Κοινότητος Ναζαρέτ,

Ἀγαπητοὶ συνδαιτημόνες,

Σήμερον, ἡ ἀγία ἡμῶν τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησία ἐορτάζει πανηγυρικῶς τὴν ἱεράν ἐορτὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Συνεορτάζει μεθ' ἡμῶν καὶ ὁ λαὸς τῆς Ναζαρέτ.

Τὸ ἐόρτιον τοῦτο γεγονὸς ἐνέχει ἰδιαιτέραν σημασίαν, τόσον διὰ τὴν Χριστιανικὴν Κοινότητα, ὅσον καὶ διὰ τοὺς λοιποὺς κατοίκους τῆς Ναζαρέτ γενικώτερον.

Λέγομεν δέ τοῦτο, διότι ἡ ἐορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Μαρίας εἶναι ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς φιλανθρωπίας καὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον, τὸ κορυφαῖον αὐτὸ δημιούργημα.

«Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ Θεῷ μένει καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ» (Α΄ Ἰωάν. 4,16).

«Ἐάν τις εἴπῃ ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστίν· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφόν ὃν ἐώρακε, τὸν Θεόν ὃν οὐχ ἐώρακε πῶς δύναται ἀγαπᾶν»; (Α΄ Ἰωάν. 4,20).

Τό Εὐαγγέλιον τοῦτο τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ διακονεῖ διὰ μέσου τῶν αἰώνων τό Παλαίφατον Πατριαρχεῖον τῶν Ἱεροσολύμων διὰ τοῦ μοναχικοῦ αὐτοῦ τάγματος τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος, ἡ ὁποία (Ἀδελφότης) οὐδέποτε ἔπαυσε νά μεριμνᾷ τόσον διὰ τήν διαφύλαξιν τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων ὅσον καί διὰ τήν Χριστιανικήν παρουσίαν καί μαρτυρίαν εἰς τήν Ἁγίαν Γῆν. Ἡ ἱστορία τῆς διαφυλάξεως καί λειτουργίας τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, ἀλλά καί ἡ ἱστορία τῆς διαφυλάξεως καί διαποιμάνσεως τοῦ εὐσεβοῦς καί χριστεπωνύμου ποιμνίου καί δὴ τῆς ταυτότητος αὐτοῦ, ἀποτελεῖ τήν πλεον ἄπτην καί ἀψευδῆ μαρτυρίαν τῆς ἱερᾶς ἀποστολῆς τοῦ Ρωμαιο-Ὁρθοδόξου Πατριαρχείου τῶν Ἱεροσολύμων.

Σήμερον εὐρισκόμεθα εἰς τήν εὐχάριστον θέσιν νά γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι αἱ ἀπό κοινοῦ προσπάθειαι, ἀλλά καί ἡ στενή συνεργασία μετὰ ἐκλεκτῶν μελῶν τῆς Κοινότητος ἡμῶν ἐν Ναζαρέτ ἀπέδωσε τούς καρπούς αὐτῶν. Οἱ καρποὶ δέ οὗτοι εἶναι ἡ ὀλοκλήρωσις τῶν ἐργασιῶν τῆς Σχολῆς τοῦ Πατριαρχείου ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ «Κάσερ-ἐλ-Μουτράν». Αἱ ἐργασίαι τῆς Σχολῆς εὐρίσκονται εἰς τό τελικόν στάδιον αὐτῆς.

Δραττόμεθα τῆς εὐλογημένης ταύτης ἑορτίου χαρᾶς, ἵνα εὐχαριστήσωμεν πάντας τούς τιμήσαντας διὰ τῆς παρουσίας αὐτῶν τήν πανήγυριν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Παρθένου Μαρίας τῆς ἀπό Ναζαρέτ.

Θερμᾶς εὐχαριστίας ἐκφράζομεν τῷ λίαν ἡμῖν ἀγαπητῷ ἐν Χριστῷ ἀδελφῷ Ἱερωτάτῳ Μητροπολίτῃ Ναζαρέτ καί τοῖς ἀγαπητοῖς ἡμῖν Ἱερεῦσιν ὡς καί τοῖς διακονοῦσιν τήν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν. Ἔτη πολλά. Εὐλογημένον τό ὑπόλοιπον στάδιον τῆς νηστείας καί καλόν Πάσχα! Ἀμήν».

Ἡ ἑορτή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου ἐωρτάσθη ὡσαύτως εἰς τό προσκύνημα τοῦ Θεομητορικοῦ Μνήματος εἰς Γεθσημανῆν διὰ θείας Λειτουργίας τῆς ὁποίας προεξῆρξεν ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Σεβαστείας κ. Θεοδόσιος, τῇ ἐπιστάσιᾳ τοῦ ἡγουμένου Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀβήλων κ. Δωροθέου, εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος εἰς Ραμάλλαν, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ καί εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Ραφιδίων διὰ θείας Λειτουργίας τῆς ὁποίας προεξῆρξεν ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Γεράσων κ. Θεοφάνης.